نشریه علمی (فصلنامه) پژوهش‌ها و سیاست‌های اقتصادی شماره ۹۰

سال بیست و هفتم، تابستان ۱۳۹۸، صفحه ۱۹۴-۱۶۵

تحلیل هزینه‌های کنش جمعی عاملان سیاسی، اداری و اقتصادی برای تسهیل سرمایه‌گذاری

قاسم ایزانلو

دکتری اقتصاد دانشکده علوم اداری و اقتصاد دانشگاه فردوسی مشهد

izanloogh@gmail.com

علی چشمی

استادیار دانشکده علوم اداری و اقتصاد دانشگاه فردوسی مشهد (نویسنده مسئول)

a.cheshomi@um.ac.ir

مهدی خداپرست مشهدی

دانشیار دانشکده علوم اداری و اقتصاد دانشگاه فردوسی مشهد

m_khodaparast@um.ac.ir

سعید ملک الساداتی

استادیار دانشکده علوم اداری و اقتصاد دانشگاه فردوسی مشهد

msadati@um.ac.ir

عاملان خصوصی پیگیر نفع شخصی در یک کنش جمعی غیرهمکارانه رفتار می‌کنند هرچند ارزش‌ها، باورها و یادگیری بر میزان همکاری آنها تأثیر دارد. با این حال، فرایندهای کنش جمعی افراد در درون دولت و نحوه شکل‌گیری و تغییر این فرایندها تفاوت‌های اساسی با کنش جمعی در بخش خصوصی دارد. یک کنش جمعی، چه از نوع یک فعالیت و چه از نوع اصلاح یک نهاد، هر دو دارای هزینه‌های مبادله برای عاملان درون این فرایندهاست. بنابراین یک کنش جمعی در درون دولت همچون یک اصلاح نهادی است که به عنوان یک کالای عمومی داوطلبانه به آن نگاه می‌شود و تدارک آن به رفتار عاملان سیاسی، اداری و اقتصادی متعدد نیاز دارد. در این مقاله، تلاش می‌شود، چارچوبی برای بررسی کنش جمعی این عاملان به منظور تسهیل سرمایه‌گذاری در استان خراسان شمالی به عنوان یک مصداق اصلاحات اقتصادی ارائه شود. روش پژوهش به این صورت است که داده‌ها به روش میدانی (پرسش‌نامه) جمع‌آوری شده و با روش‌های آماری تحلیل شده است. نمونه تحقیق شامل ۲۷۱ نفر از سه گروه عاملان سیاسی، اداری و اقتصادی استان است. نتایج نشان می‌دهد ۱۰ مؤلفه ارزش‌ها و هنجارها، یادگیری و تکرار، اندازه گروه، سواری مجانی، رانت جویی، اطلاعات ناقص، انگیزه‌های گزینشی، تضاد منافع، افراد و گروه‌های ذینفع و ناهمگونی افراد بر کنش جمعی عاملان سیاسی، اداری و اقتصادی این استان تأثیر معناداری دارد. همچنین بخش قابل توجهی از تغییرات کنش جمعی بین این عاملان توسط اجزای هزینه‌های مبادله شامل هزینه‌های جستجو و کسب اطلاعات، هزینه‌های چانه‌زنی و اجرایی و هزینه‌های تضمین توافقات قابل توضیح است.

طبقه‌بندی JEL: D53، E44، G28

واژگان کلیدی: کنش جمعی، هزینه مبادله، اصلاحات اقتصادی، تسهیل سرمایه‌گذاری

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۱۰/۰۳ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۰۵/۱۵

[Downloaded from qjerp.ir on 2026-10-30]

۱. مقدمه

حرکت پایدار در مسیر توسعه، علاوه بر منابع طبیعی، سرمایه‌های فیزیکی و انسانی و الزامات فنی و فرهنگی به نهادهای تسهیل‌کننده و پشتیبان نیاز دارد. کامونز[1] (۱۹۲۴ و ۱۹۳۱) نهادها را محصول کنش جمعی می‌داند. بر این مبنا، هر گونه اصلاحات سیاسی و اقتصادی به عنوان یک تغییر نهادی به شرطی محقق می‌شود که عاملان انفرادی مؤثر در جامعه در حالی که اهداف شخصی خود را پیگیری می‌کنند بتوانند در بازی کنش جمعی حداکثرکننده رفاه اجتماعی موفق باشند. نظریه‌پردازانی مانند بیوکانن[2] و تولاک[3] (۱۹۶۲) اولسن[4] (۱۹۶۵)، اوستروم[5] (۱۹۹۰، ۱۹۹۸ و ۲۰۱۴)، اوستروم و واکر[6] (۱۹۹۷) نشان می‌دهند که امکان کنش جمعی سازنده میان بازیگران با اهداف متفاوت و متضاد می‌تواند یکی از محوری‌ترین عوامل در پیشبرد اصلاحات سیاسی و اقتصادی باشد.

پرسش محوری مقاله حاضر این است که چگونه می‌توان نظریه هزینه مبادله و کنش جمعی در علم اقتصاد را برای تحلیل اصلاحات اقتصادی به‌عنوان یک کالای عمومی داوطلبانه دارای ماهیت سیاسی به کار برد؟ تسهیل سرمایه‌گذاری به‌عنوان مصداق اصلاحات اقتصادی در نظر گرفته می‌شود، عاملان سیاسی، اداری و اقتصادی بر آن تأثیر گذارند. به دلیل وجود هزینه‌های مبادلاتی (هزینه جستجو و کسب اطلاعات، هزینه چانه‌زنی و هزینه تضمین اجرای قرارداد)، کنش جمعی میان این عاملان با چالش و دشواری همراه است. در این مقاله، تلاش می‌شود تبیین و

1. Commons
2. Buchanan برنده نوبل اقتصاد در سال ۱۹۸۶
3. Tullock
4. Olson
5. Ostrom برنده نوبل اقتصاد در سال ۲۰۰۹
6. Walker

[Downloaded from qjerp.ir on 2026-10-30]

تصریح شفاف و روشمند از عوامل تأثیرگذار بر کنش جمعی مربوط به تسهیل سرمایه‌گذاری در استان خراسان شمالی ارائه شود.

استان خراسان شمالی، یکی از استان‌های نوپای ایران است که در سال ۱۳۸۳ از خراسان بزرگ منتزع شد. شاخص‌هایی از قبیل قرار گرفتن در بین سه استان دارای کمترین درآمد خانوار، بیشترین مابه التفاوت منفی درآمد و هزینه خانوار، کمترین سرمایه‌گذاری خارجی، کمترین منابع بانکی، بالاترین نسبت مصارف به منابع بانکی، بالاترین سطح عمومی قیمتی کالاها و خدمات، کمترین بودجه دریافتی استانی، کمترین تعداد پروژه عمرانی، این استان را در بین استان‌های کمتربرخوردار قرار داده است. یکی از موانع بهبود وضعیت اقتصادی این استان، جذب پایین سرمایه‌گذاری دورن استانی و برون استانی است. با این که این امر به دلایل متعددی بستگی دارد اما یکی از موانع آن می‌تواند ناتوانی در تسهیل سرمایه‌گذاری باشد که در این مقاله با دیدگاه کنش جمعی مورد تحلیل قرار می‌گیرد.

برای پاسخ به مسأله تحقیق، اجزای مقاله چنین تنظیم‌شده است: پس از مقدمه در قسمت دوم مبانی نظری مرتبط با کنش جمعی و اصلاحات اقتصادی ارائه می‌شود. در قسمت سوم مطالعات انجام‌شده مرتبط مرور می‌شود. در قسمت چهارم، الگوی تلفیقی پیشنهادی منتج از نظریات اقتصادی هزینه مبادله و کنش جمعی طراحی می‌شود. در قسمت چنجم، نتایج آماری مربوط به تحلیل هزینه‌های کنش جمعی عاملان سیاسی، اداری و اقتصادی برای تسهیل سرمایه‌گذاری ارائه خواهد شد. قسمت پایانی به نتیجه‌گیری کلی خواهد پرداخت.

۲. مبانی نظری کنش جمعی

مفهوم کنش جمعی

باوجود آنکه نگارش کتاب «منطق کنش جمعی[1]» توسط اولسن در سال ۱۹۶۵، نقطه عطفی در خصوص مباحث مربوط به کنش جمعی محسوب می‌شود، اما باید کامونز (۱۹۳۱) را آغازگر مباحث

1. The logic of Collective Action

[Downloaded from qjerp.ir on 2026-10-30]

مربوط کنش جمعی تلقی کرد. وی کنش جمعی را از زاویه تحلیل نهادی تبیین کرد. کامونز(۱۹۳۱: ۶۴۹) بیان می‌کند می‌توان نهاد را به‌عنوان کنش جمعی در کنترل، آزادسازی و بسط کنش فردی تعریف کرد. بنابراین کنش جمعی دامنه وسیعی دارد، از رسوم غیرمتشکل تا تشکل‌های سازمان‌یافته همچون خانواده، شرکت، انجمن تجاری، اتحادیه‌های تجاری، صندوق‌های ذخیره یا اندوخته، دولت و غیره. از دیدگاه کامونز یکی از ضعف‌های اساسی اقتصاد کلاسیک، فرض هماهنگی منافع است که به فراگیری اصل کلی کمیابی و تضادهای حاصل از آن توجه نمی‌کند. درواقع این دست نامرئی آدام اسمیت نیست که موجب هماهنگی منافع می‌شود بلکه دست مرئی دادگاه‌های حقوقی عرفی بود که آگاهانه و ارادی، رسوم و رویه‌های درست را برمی‌گزیند و آن‌ها را به افراد ناراضی تحمیل می‌کند. بنابراین، در اقتصاد مرسوم تا آن زمان توجه نشد که یکی از عوامل مؤثر بر هماهنگی منافع، کنش جمعی است که تضاد منافع را سامان می‌دهد.

یکی از مهم‌ترین دستاوردهای کامونز، ارائه مدلی تحلیلی برای تبیین کنش جمعی با استفاده از سه مؤلفه تضاد، وابستگی و نظم است: «در این میان من به دنبال واحدی برای پژوهش بودم که هر سه مقوله تضاد، وابستگی و نظم را در خود بگنجاند. بعد از سال‌ها مطالعه به این نتیجه رسیدم که این سه مؤلفه در واحد مبادله با یکدیگر ترکیب شده‌اند». کامونز، مبادله را به واحد نهایی تحلیل در نظر گرفت و به نوعی آن را جایگزین انتخاب، واحد نهایی تحلیل در اقتصاد مرسوم، کرد. هر مبادله با محوریت کنش جمعی افراد به سه بخش چانه‌زنی، مدیریتی و سهمیه‌بندی قابل تقسیم است (کامونز، ۱۹۳۱: ۶۵۲-۶۵۳). بر اساس مدل کامونز، نقطه آغازین کنش جمعی، تضاد است. پس از بروز تضاد بین افراد، جامعه راه‌حلی برای آن می‌یابد. این راه‌حل موجب تغییر قواعد کاری و قالب اجتماعی می‌شود و نظم جدیدی را پدید می‌آورد که در چارچوب آن، افراد روابط خود با یکدیگر را شکل می‌دهند. اما، در قالب همین نظم جدید، تضادهای جدیدی ایجاد می‌شود که جامعه مجددا برای آن راه حلی می‌یابد و دوباره نظم جدیدی شکل می‌گیرد و این فرایند همین طور ادامه می‌یابد. پس از کامونز و به ویژه بعد از دهه ۱۹۶۰ دو نسل از نظریات کنش جمعی ظهور کرد: نظریات نسل اول کنش جمعی به اولسن و نظریات نسل دوم نیز به استروم تعلق دارد.

[Downloaded from qjerp.ir on 2026-10-30]

نظریات نسل اول کنش جمعی

اولسن یکی از معدود اقتصاددانانی بود که سیاست را وارد علم اقتصاد کرد و آن را به بخش جدایی‌ناپذیر از تفکر اقتصادی و فرمول‌بندی سیاست‌های اقتصادی تبدیل کرد. او در کتاب مشهور خود "منطق کنش جمعی" در سال ۱۹۶۵ نشان داد که چگونه در اغلب موارد بین ترجیحات افراد و آنچه در یک فرایند گروهی موفق به کسب آن می‌شوند، تفاوت وجود دارد. باوجود این که فرض رفتار عقلانی افراد در منطق کنش جمعی نقش محوری دارد، اما نتیجه‌ای کاملاً متفاوت با نظریات متعارف اقتصادی حاصل می‌شود. نکته اساسی نظریه این است که افراد عقلانی در پی‌جویی منافع شخصی خود (به‌طور داوطلبانه) به‌گونه‌ای رفتار خواهند کرد که لزوماً منافع مشترک یا منافع گروهی محقق نخواهد شد. دلیل این رفتار، تمایل افراد به «سواری مجانی[1]» در مواردی است که دیگران می‌توانند هزینه تأمین کنش گروهی را، که همگان از آن منتفع می‌شوند، بپردازند. به عبارتی، اگر کنش گروهی موفقیت‌آمیز باشد و به نتیجه دلخواه برسد، نفعی که عاید تک‌تک اعضای گروه می‌شود بسیار کمتر از هزینه‌ای خواهد بود که اعضای فعال گروه (در قالب چشم‌پوشی از منافع خود برای تحقق خواسته گروهی) برای آن پرداخته‌اند. آن‌ها که هیچ مشارکتی در حرکت گروهی نداشته‌اند به همان اندازه سهم خواهند برد که افراد فعال گروه سهم می‌برند. بنابراین اگر از دیدگاه منافع شخصی به قضیه نگریسته شود، در این شرایط به نفع افراد خواهد بود که خود را کنار بکشند و منتظر بمانند که دیگری حرکت را آغاز کند. بر اساس این نظریه، هر چه جمعیت تشکیل‌دهنده یک گروه بیشتر شد، انسجام گروه و شانس کنش گروهی موفق، کاهش می‌یابد (اولسن، ۱۹۶۵: ۹۳-۱۰۶).

مسأله کنش جمعی در دو پدیده ظاهر می‌شود: کالای عمومی[2] و منبع مشاع[3]. کالای عمومی، کالایی است که دو ویژگی استثناناپذیری (کسانی که بهای کالا را نپرداخته‌اند را نمی‌توان با هزینه‌ای قابل قبول از مصرف کالا کنار گذاشت) و رقابت‌ناپذیری (مصرف یک فرد از کالا مانع

1. Free riderg
2. Public good
3. Common pool

[Downloaded from qjerp.ir on 2026-10-30]

مصرف دیگران نیست) دارد مانند امنیت. منبع مشاع یک کالای عمومی با ویژگی استثناناپذیری است، اما رقابت‌پذیر است؛ مانند یک چراگاه. سطح بهینه هم تهیه کالای عمومی و هم نگهداری از منبع مشاع به زبان کنش جمعی قابل بیان است. تنها تفاوت این است که بازی کالای عمومی نیازمند عاملانی برای انجام کنش مشخص است (مانند همکاری و مشارکت در تهیه امنیت) در حالی که بازی منبع مشاع نیازمند عاملانی برای خودداری از کنش مشخص است (مانند جلوگیری از چرای دام‌ها در چراگاه) (ولاکو[1]، ۲۰۱۶: ۳۸).

چون هر شخصی می‌تواند کالاهای عمومی را بدون پرداخت بهای آن -صرفاً پس از پرداخت توسط شخص دیگر- مصرف کند، ترجیحات فردی برای پرداخت بابت تهیه کالای عمومی معمولاً کمتر از مقدار بهینه اجتماعی خواهد بود. این گونه رفتارهای راهبردی به معنای تهیه کالای عمومی کمتر از مقدار بهینه آن به علت مشکل «سواری مجانی» است. در چنین وضعیتی عقلانیت فردی به کنش جمعی نمی‌انجامد، زیرا هر فرد تلاش می‌کند تا منافع خالص (کمتر پول پرداختن بابت منفعت مشخص) خود را بیشینه سازد، اما در نهایت همه از عرضه کالای عمومی کمتر از مقدار بهینه اجتماعی زیان می‌بینند (درازن، ۲۰۰۰: ۵۷۲). بنابراین بین کالای عمومی که عرضه آن توسط مشارکت داوطلبانه خصوصی صورت می‌گیرد و کالای عمومی که از طریق مالیات‌ستانی دولت تأمین‌مالی می‌شود، تفاوت وجود دارد. در حالت دوم، دولت قدرت وادار ساختن مردم به سهیم شدن در هزینه‌ها را دارد. در تدارک داوطلبانه کالای عمومی، کسی که منتفع می‌شود را نمی‌توان مجبور به دادن «سهم منصفانه» کرد. بنابراین افراد پیگیر نفع شخصی، انگیزه «سواری مجانی» دارند. یعنی می‌خواهند از منافع کالای رقابت‌ناپذیر بهره‌مند شوند بدون این‌که در هزینه تدارک آن سهیم باشند، زیرا استثناء کردن آنهایی که سهیم بوده‌اند از کسانی که سهیم نبوده‌اند، بسیار پرهزینه است (درازن، ۲۰۰۰: ۴۰۰).

در مجموع، بر اساس منطق کنش جمعی اولسن (۱۹۶۵) و سایر نظریه‌پردازان در این دیدگاه، مهم‌ترین عوامل مؤثر بر کنش جمعی عبارتند از:

1. Volacu

[Downloaded from qjerp.ir on 2026-10-30]

سواری مجانی: افراد عقلایی می‌خواهند از منافع کنش جمعی بهره‌مند شوند بدون این‌که در هزینه تهیه آن سهیم باشند، بنابراین به‌گونه‌ای رفتار خواهند کرد که به منافع مشترک یا گروهی نمی‌رسند. در نتیجه هر چه امکان سواری مجانی بیشتر باشد کنش جمعی پرهزینه‌تر است (اولسن، ۱۹۶۵).

اندازه گروه: هر چه جمعیت تشکیل‌دهنده یک گروه بیشتر باشد، انسجام گروه و شانس کنش گروهی موفق به سبب بالا بودن هزینه‌های مبادله‌ای، کاهش می‌یابد. در گروه‌های وسیع و پرجمعیت اینکه اعضای گروه بتوانند چانه‌زنی کنند، بر سر مقدار کالای عمومی به توافق برسند و برای دستیابی به آن کنش گروهی هماهنگی را آغاز کنند می‌تواند بسیار پرهزینه باشد (اولسن، ۱۹۶۵).

درجه تضاد منافع: هر چه تضاد منافع بین اعضای گروه بیشتر باشد کنش جمعی بین آنها پرهزینه‌تر است (اولسن، ۱۹۶۵)

اطلاعات ناقص: هرگاه اطلاعات افراد ناقص باشد، هرگونه اقدام مؤثر سیاسی مستلزم استفاده از منابع اقتصادی برای تأمین اطلاعات است. در نتیجه، کنش جمعی پرهزینه‌تر است اگر هزینه‌های جستجو و کسب اطلاعات بیشتر باشد. بنابراین کسانی که چنین منابعی را در اختیار دارند، می‌توانند به لحاظ سیاسی وزن بیشتری از اهمیت نسبی حق رأی خود به دست آورند. در نتیجه، اعمال‌نفوذ گروه‌های قدرتمند با لابی‌ها واکنشی عقلایی در قبال فقدان اطلاعات کامل است. در این راستا مسیر اصلاحات اقتصادی به سمت منافع گروه‌های دارای نفوذ اقتصادی و سیاسی که با صرف هزینه‌های مبادله‌ای قابل‌توجه، اطلاعات کامل‌تری را به دست می‌آورند، می‌تواند منحرف شود (داونز، ۱۹۵۷ و اولسن، ۱۹۶۵).

ناهمگونی افراد: یکی از دلایل اصلی افزایش هزینه مبادله در فعالیت‌های غیربازاری همچون توافق و اجرای کنش جمعی، بیگانه و غیردوستانه بودن و به عبارتی ناهمگونی عاملان و درنتیجه ضرورت وجود هزینه‌های مبادله‌ای بسیار بالا جهت هماهنگی، مذاکره و چانه‌زنی است (اولسن، ۱۹۶۵)

انگیزه‌های گزینشی: سازمان‌های خصوصی که کالاهای گروهی یا جمعی را برای ذینفعان خود از طریق اقدام سیاسی یا اقتصادی فراهم می‌کنند از اهرمی به نام مشوق‌های

[Downloaded from qjerp.ir on 2026-10-30]

گزینشی استفاده می‌کنند. این مشوق‌ها می‌توانند جنبه مثبت یا منفی داشته باشند. با توجه به حضور گروه‌های متعدد و متنوع در اصلاحات اقتصادی، ایجاد انگیزه‌های گزینشی پرهزینه‌تر است (اولسن، ۱۹۶۵؛ درازن، ۲۰۰۰).

عاملان اقناع‌کننده: افراد اقناع‌کننده می‌خواهند دیگران را به تصمیماتی هدایت کنند که تأمین‌کننده اهداف خودشان است. بنابراین فقط آن دسته از اطلاعات و داده‌ها را فراهم خواهند کرد که برای گروه مورد حمایتشان مطلوب و مناسب باشد (داونز، ۱۹۵۷).

افراد یا گروه ذینفع: گروه ذینفع تجمع سازمان‌یافته‌ای است که تلاش می‌کند تا بر بعضی از وجوه سیاسی و اقتصادی در جامعه تأثیر بگذارد. افراد یا گروه‌های ذینفع از دو مسیر بر برنامه‌ها و سیاست‌های اقتصادی-سیاسی تأثیر گذارند. یکی از طریق مستقیم (لابی و اقدامات خشونت‌آمیز) و دیگر از طریق غیرمستقیم (افکار عمومی و تبلیغات) صورت می‌گیرد (رمسیر، ۱۹۹۵).

رانت‌جویی: لابی‌های افراد و گروه‌های هم‌سود است که دو هدف از آن مدنظر است: واداشتن سیاستمداران به تجویز و تعیین قواعدی که یک منبع ارزشمند – مانند کسب یک مجوز، یارانه، معافیت مالیاتی یا گمرکی- ایجاد می‌کنند که می‌توان از آن رانت به دست آورد و واداشتن مجریان قوانین به تفسیر قوانین به گونه‌ای که آن‌ها را قادر به تحصیل چنین منبعی کند. این افراد یا گروه‌ها تلاش دارند تا با صرف منابعی به شکل رشوه یا انتشار اطلاعات یا کاربشت‌های دیگری چون فشار سیاسی سیاستمداران و بوروکراتها را تحت تأثیر قرار دهند (خان، ۲۰۰۸).

نظریات نسل دوم کنش جمعی

نظریه‌های نسل اول کنش جمعی در چارچوب اقتصاد نئوکلاسیکی قرار داشتند که با فرض ثبات سایر شرایط، معمای کنش جمعی را به عنوان یک بازی غیرهمکارانه مدل‌سازی کردند. با این‌وجود، این نظریات در تبیین شواهد تجربی چندان موفق نبود، در نتیجه برنامه تحقیقاتی جدیدی تحت عنوان نظریه نسل دوم کنش جمعی ظهور کرد (استروم، ۱۹۹۰). یافته‌های تجربی این نسل نشان می‌دهد مشارکت در رأی‌گیری، انقلاب‌ها، انجمن‌های داوطلبانه، بنیادها و سایر گروه‌های ذینفع از نمونه‌هایی هستند که به غلبه افراد بر مشکل کنش جمعی اشاره می‌کنند. استروم

[Downloaded from qjerp.ir on 2026-10-30]

تلاش کرد فروض عقلانیت کامل و افراد خودخواه در نظریات نسل اول را به فروض همکاری مشروط و افراد مجازات‌گر تغییر دهد (استروم، ۲۰۰۰). افراد همکار مشروط ممکن است همان مجازات‌گران حاضر باشند، به این معنی که ممکن است به غیرهمکاران مجازاتی را تحمیل کنند حتی اگر خودشان متحمل هزینه‌های بالایی برای این اقدام شوند. دومین تعدیل در نظریه غیرهمکارانه کنش جمعی، در نظر گرفتن فرض موضوعات زمینه‌ای است که کمک می‌کند تا نقش ارزش‌های اجتماعی، که همکاری مشروط و مجازات‌گر حاضر را تسریع می‌کند، بهتر درک شود. این ارزش‌ها در زمینه‌های فرهنگی و اجتماعی مفروض به عنوان نهادها، مقررات موردنیاز، ممنوعیت‌ها و مجوزها در نظر گرفته می‌شود (استروم و باسورتو[1]، ۲۰۱۱: ۳۱۹؛ استروم، ۱۹۸۶: ۵). به‌عنوان مثال راست‌گویی، نریختن زباله در خیابان، تکان دادن دست به هنگام ملاقات دیگران یا خاموش کردن موبایل در سینما، مواردی از انطباق با ارزش‌های اجتماعی مساعد برای کنش جمعی است.

در مجموع، طبق دیدگاه استروم (۱۹۹۰، ۱۹۹۸، ۲۰۰۰، ۲۰۰۳ و ۲۰۱۰) و سایر نظریه‌پردازن مرتبط، مهمترین عوامل مؤثر بر کنش جمعی عبارتند از:

ارزش‌ها و هنجارهای اجتماعی: باور به رفتار همکارانه می‌تواند سطح مشارکت و همکاری را افزایش دهد، ترجیحات مشارکت‌کنندگان برای غلبه بر مسأله کنش‌های جمعی به تمایلات و پایبندی آنان به ارزش‌ها مرتبط است. بنابراین، کنش جمعی کم‌هزینه‌تر است اگر هنجارها و ارزش‌های اجتماعی مشوق کنش جمعی باشد و پرهزینه‌تر است اگر هنجارها و ارزش‌های اجتماعی مانع کنش جمعی باشند (هاردین، ۱۹۶۸؛ و اوستروم، ۲۰۰۰).

یادگیری و تکرار: یادگیری بهتر بازی اغلب به ارتقاء سطوح مشارکت و همکاری منجر می‌شود. همکاری‌های رودرو در هر نوعی از بازی‌ها و معماهای اجتماعی سطوح مشارکت و همکاری را افزایش می‌دهد (استروم، ۱۹۹۸).

1. Basurto

[Downloaded from qjerp.ir on 2026-10-30]

سازوکارهای تنبیه و تحریم: عاملان خواستار آن هستند که منابع شخصی برای مجازات فراریان از مشارکت و مشارکت‌کنندگان دارای سطوح پایین تمایل به همکاری هزینه شود. با این که درونی‌سازی ارزش‌های کنش متقابل و اعتماد در همکاری و مشارکت بلندمدت بسیار ضروری هستند، سازوکارهای طراحی‌شده نگهداری منابع مشاع، نیازمند ابزارهای کنترل و پایش و تحریم هستند (اوستروم، ۲۰۱۰).

ساختار و قواعد بازی مشوق رقابت میان افراد: سطح همکاری و مشارکت افراد به متغیرهای دیگری نیز بستگی دارد از جمله ساختار و قواعد بازی افزایش رقابت میان افراد، امکان برقراری ارتباط و سازوکارهای تحریم و توزیع منافع (اوستروم، ۲۰۱۰).

کنشگران جمعی

سه گروه از افراد در یک کنش جمعی درون دولت نقش دارند: سیاستمداران، دیوانسالاران و فعالان اقتصادی بخش خصوصی. داونز (۱۹۵۷) که از اقتصاددانان برجسته نظریه انتخاب عمومی است در مقاله با عنوان نظریه اقتصادی رفتار سیاسی در نظام دموکراسی، تأکید می‌کند که هدف احزاب سیاسی عبارت است از حداکثرسازی رای از طریق کسب درآمد، قدرت و اعتبار اجتماعی. بیوکانن و تولاک (۱۹۶۲) در کتاب «محاسبه رضایت» نشان دادند در جامعه‌ای که سیاستمداران (عاملان سیاسی) دنبال حداکثرسازی نفع خود هستند چگونه انتخاب‌های جمعی حداکثرکننده رفاه اجتماعی با توجه هزینه‌های آن گرفته می‌شود. بنابراین، نمایندگان مجلس نیز برای اختصاص سهم بیشتری از بودجه به منطقه تحت نمایندگی خود و متعاقباً استمرار دوره نمایندگی خود و بودن در قدرت تلاش می‌کنند. نیسکانن[1] (۱۹۷۱ و ۱۹۷۵) طراح بزرگ اقتصادی آمریکا در دوره رونالد ریگان، نظریه‌پرداز اقتصاد دیوان‌سالاری تحلیل کرد که دیوان‌سالاران (عاملان اداری) همواره به دنبال حداکثرسازی منافع خود از طریق در اختیار داشتن سهم بیشتری از بودجه و گسترش دامنه اقتدار خود هستند. خان (۲۰۰۰) یکی از انگیزه‌های فعالان بخش خصوصی در تعامل با دولت را

1. Niskanen

[Downloaded from qjerp.ir on 2026-10-30]

کسب رانت می‌داند. بنابراین، در شرایطی که انگیزه‌های ناسالم از نظر رفاه اجتماعی در بین کنشگران جمعی رواج دارد چگونه می‌توان به کنشی جمعی برای اصلاحات اقتصادی (تسهیل سرمایه‌گذاری) رسید؟

اصلاحات به عنوان کنش جمعی

اصلاحات سیاسی - اقتصادی به‌عنوان تغییر اقتصادی معنادار، یک کنش جمعی درون دولت است که ماهیت کالای عمومی داوطلبانه داشته و انجام بهینه آن نیازمند مشارکت فعال و سازنده افراد و گروه‌های متنوع سیاسی، اداری و اقتصادی است. اصلاحات اقتصادی دارای مصادیق متنوعی است از قبیل بهبود انضباط مالی، اصلاحات مالیاتی، توزیع و تخصیص بهینه اعتبارات، تسهیل و تسریع فرایندهای سرمایه‌گذاری، بهبود نظام اداری، یکسان‌سازی نرخ ارز، آزادسازی تجاری، مقررات‌زدایی و حمایت همه‌جانبه از حقوق مالکیت (درازن، ۲۰۰۰: ۸۷۵). موفقیت در انجام چنین اصلاحاتی، مستلزم تحقق منافع عمومی با وجود پی‌جویی منافع شخصی توسط عوامل مورد اشاره است. بنابراین، در خصوص اصلاحات اقتصادی مسأله این نیست که آیا اصلاحات انجام شود یا خیر، یا اجزای اصلی آن چیستند، بلکه مسأله این است که چگونه باید اصلاحات به عنوان یک بازی کنش جمعی غیرهمکارانه انجام گیرد (درازن، ۲۰۰۰: ۸۷۶).

محدودیت‌های اقتصاد سیاسی بیانگر این واقعیت است که تصمیماتی توسط سازوکار سیاسی در یک نظام دموکراتیک گرفته می‌شود کاملاً متفاوت از تصمیماتی است که توسط برنامه‌ریز اجتماعی با توجه به همان محدودیت‌های اطلاعاتی و فنی گرفته می‌شود. مسأله اقتصاد سیاسی در اصلاحات این است که برای موفقیت برنامه اصلاحات، باید پشتیبانی سیاسی لازم در مراحل تصمیم‌گیری‌های بحرانی وجود داشته باشد. این پشتیبانی مستلزم این است که کسانی که از تصمیمات تأثیر می‌پذیرند از تداوم برنامه‌ها در هر مرحله اصلی منفعت کسب کنند. دو عنصر اصلی در برقراری محدودیت سیاسی این است که پشتیبانی چه کسانی ضروری است؟ (کارفرماها چه کسانی هستند) و چه وقت پشتیبانی ضروری است؟ عوامل ایجادکننده محدودیت‌های اقتصاد سیاسی را می توان در موارد نااطمینانی، اطلاعات ناکامل و نامتقارن، مکمل بودن اصلاحات،

[Downloaded from qjerp.ir on 2026-10-30]

سرعت و توالی اصلاحات، ناهمگونی گروه‌های همسود و ناتوانی در ارتباطات جستجو کرد (درازن، ۲۰۰۰: ۸۸۱-۸۸۳).

نقش عاملان اقتصادی در محدودیت‌های اقتصاد سیاسی اصلاحات کاملاً برجسته است؛ زیرا اگر عاملان اقتصادی به دلایلی از قبیل نااطمینانی نسبت به نتایج سیاست‌ها و اقدامات اصلاحی و برخورداری از منافع رسمی یا غیررسمی متضاد با اصلاحات اقتصادی، مشارکت و همراهی لازم را نداشته باشند، تدوین و اجرای اصلاحات اقتصادی ممکن نخواهد بود.

نکته مهم آن است که یک سیاستمدار به‌تنهایی توانایی پیاده‌سازی اصلاحات اقتصادی به‌طور مستقیم را ندارد. اموری مانند کسب اطلاعات ضروری، اصلاح و اجرای کامل قوانین، جمع‌آوری منابع و هزینه کرد مخارج، اجرا و نظارت بر برنامه‌های عمومی و مانند این‌ها باید توسط افراد و سازمان‌هایی متعددی انجام شود. بر این اساس، پیاده‌سازی چنین سیاست‌هایی درون فرایندهای بوروکراتیک (نظام اداری) و سیاسی انجام می‌شود. پیچیدگی و چندوجهی بودن سیاست‌ها درنهایت به نامتقارن بودن اطلاعات و محدودیت کنترل منجر می‌شود. بنابراین تعامل میان تصمیم‌گیران و اجراکنندگان سیاست‌ها خود به عنوان یک کنش جمعی خواهد بود (درازن، ۲۰۰۰: ۸۸۲).

۳. پیشینه تحقیق

علاوه بر مطالعات گسترده‌ای که توسط اولسن (۱۹۶۵) و توسط اوستروم (۱۹۹۰، ۱۹۹۸، ۲۰۰۰، ۲۰۰۳، ۲۰۱۰ و ۲۰۱۴)، اوستروم و واکر (۱۹۹۷) و اوستروم و باسورتو (۲۰۱۱) انجام شده، مطالعاتی نیز وجود دارد که کنش جمعی و هزینه‌های مبادله را به هم پیوند می‌دهد.

بیسواجیت و دیگران[1]، (۲۰۱۱) در مقاله هزینه‌های مبادله، کنش جمعی و ایجاد نهادهای ناهمگون مدیریت مشارکتی: مطالعه موردی سازمان‌های مدیریت جنگل در غرب ایالت بنگال هند، ضمن تأکید بر سودمندی مدیریت بهینه منابع طبیعی به‌عنوان عامل مهمی در مسیر ایجاد

1. Biswajit &Others,

[Downloaded from qjerp.ir on 2026-10-30]

عدالت و کارایی، انجمن‌های مدیریت مشارکتی منابع طبیعی[1] و نهادها و کمیته‌های ذیل آن به‌عنوان محور تحقیق بررسی کردند. نتایج نشان می‌دهد در میان مجموعه عوامل، ناهمگنی روستاها و مناطق، فاصله تا جنگل، ناهمگنی سیاسی، نابرابری مالکیت زمین و درجه اعتماد سیستماتیک بر هزینه‌های مبادله و در نتیجه کنش جمعی اثرگذارند. هم‌چنین ضمن تأیید هزینه مشارکتی کمتر ناشی از وجود نهادهای قوی، هزینه‌های مبادله مربوط به ناهمگنی ممکن است تأثیر معناداری در موفقیت و یا شکست مدیریت مشارکتی اعمال کنند.

مارشال[2] (۲۰۱۳) در مقاله هزینه‌های مبادله، کنش جمعی و سازگاری در مدیریت پیچیده سیستم‌های اجتماعی و زیست‌محیطی، بیان می‌کند که با افزایش نااطمینانی در مواجه با چالش‌های منابع طبیعی و زیست‌محیطی، بها دادن به ظرفیت‌هایی که ضمن سازگاری با این چالش‌ها آن‌ها را تا اندازه‌ای کاهش می‌دهد، حائز اهمیت است. ایجاد سازگاری با چالش‌های ایجاد شده اغلب با پیچیدگی، ناهمگونی و کنش جمعی همراه است. نتایج تحقیق انجام شده نشان می‌دهد که نهادهای مناسب یا قواعد کاری مساعد می‌توانند ساختاری را که در آن بین ذینفعان اعتماد و تعامل بهینه موردنیاز است، ایجاد نموده و متعاقبا هزینه‌های مبادله را کاهش دهد.

والترز[3]، (۲۰۱۵) در مقاله هزینه‌های مبادله و کنش جمعی در ساختمان‌های بلندمرتبه هنگ‌کنگ، وجود هزینه‌های مبادله‌ای بازاری چشمگیر مرتبط با چالش‌هایی مانند آتش‌سوزی و تعمیرات در ساختمان‌های متراکم و بلندمرتبه هنگ‌کنگ را تحلیل کردند. دولت محلی هنگ‌کنگ پس از بررسی ۲۷ هزار منزل مسکونی که نشان داد اکثر آن‌ها در برابر آتش‌سوزی ناایمن هستند و تعمیرات و بهسازی آن‌ها با چالش‌های فراوانی همراه است، راهکارهایی را به‌منظور کاهش قابل‌توجه هزینه‌های مبادلاتی مکانیسم مدیریت املاک و ساختمان‌ها، عملیاتی کرد. نتایج مطالعه نشان داد به هنگام تعدد ذینفعان مداخله دولت، جایگزینی برای هزینه‌های مبادله بالا در کنش جمعی و حصول موفقیت در ایجاد هماهنگی و مشارکت می‌باشد. هم‌چنین هنگام

1. Community-based natural resource management (CBNRM)
2. Marshall
3. Walters

[Downloaded from qjerp.ir on 2026-10-30]

مشارکت و همکاری در دارایی عمومی، هزینه‌های مبادلاتی برای ذینفعان در مقابل منافع برآوردی که نیازمند تعامل با تعداد زیادی از افراد است، بسیار بالا باشد. بر این اساس اگر دولت ساختار سازمانی را برای ذینفعان و در راستای همکاری و مشارکت و از آن مهم‌تر مکانیسمی برای فشار بر مخالفان ایجاد کند، هزینه‌های مبادله کاهش می‌یابد. یافته‌های محققان نشان می‌دهد در تعداد زیادی از کشورها، دولت‌ها راهکارهای قانونی را به منظور ایجاد خودکار یک سازمان‌دهی برای مشارکت ذینفعان حول کالای عمومی ایجاد کرده‌اند.

در حوزه مطالعات داخلی، فقط خالقی‌فر و همکاران (۱۳۹۴) در تحقیقی با عنوان بررسی جامعه شناختی هزینه مبادله و تأثیر آن بر روی کنش اقتصادی کارآفرینان (مطالعه موردی استان همدان)، رابطه هزینه‌های اجتماعی مبادله با کنش اقتصادی نامولد را سنجش کرده‌اند. یافته‌های آنان نشان می‌دهد که با بالا رفتن هزینه‌های مبادله، کارآفرینان از حوزه کارآفرینی مولد خارج شده و به سمت کارآفرینی نامولد گرایش پیدا می‌کنند.

۳. الگویی برای ارزیابی کنش جمعی

مشارکت همه ذینفعان و عوامل پیگیر منافع شخصی در تدوین و اجرای برنامه اصلاحات اقتصادی تأمین‌کننده منافع عمومی مشترک ضرورت دارد، اما در یک بازی کنش جمعی غیرهمکارانه بین اهداف فردی و خواست عمومی ناسازگاری وجود دارد. در این قسمت، یک الگوی کاربردی در چارچوب نظریه هزینه مبادله و کنش جمعی برای تحلیل اصلاحات اقتصادی مربوط به تسهیل سرمایه‌گذاری طراحی می‌شود. مجموعه مؤلفه‌های مؤثر بر کنش جمعی عاملان در جدول شماره(۱)، که یکی از نوآوری‌های تحقیق نیز محسوب می‌شود، آمده است.

[Downloaded from qjerp.ir on 2026-10-30]

جدول ۱. مؤلفه‌های مؤثر بر هزینه‌های کنش جمعی برای تدارک کالای عمومی داوطلبانه

مؤلفه	اثر بر کنش جمعی (نام نظریه‌پرداز درون پرانتز)
۱. سواری مجانی	کنش جمعی پرهزینه‌تر است اگر امکان سواری مجانی بیشتر باشد (اولسن، ۱۹۶۵؛ درازن، ۲۰۰۰)
۲. اندازه گروه	کنش جمعی پرهزینه‌تر است اگر اندازه گروه‌ها بزرگتر باشد (اولسن، ۱۹۶۵؛ درازن، ۲۰۰۰)
۳. تضاد منافع	کنش جمعی پرهزینه‌تر است اگر تضاد منافع بیشتر باشد (اولسن، ۱۹۶۵)
۴. اطلاعاتی ناقص، اطلاعات نامتقارن و ارتباطات و تبلیغات، تکامل فناوری‌های ارتباطی	کنش جمعی پرهزینه‌تر است اگر هزینه‌های اطلاعاتی بیشتر باشد (داونز، ۱۹۵۷ و اولسن، ۱۹۶۵) کنش جمعی پرهزینه‌تر است اگر اطلاعات نامتقارن، ناتوانی در ایجاد ارتباطات و ضعف تبلیغات بیشتر باشد (درازن، ۲۰۰۰) کنش جمعی کم‌هزینه‌تر است اگر تکامل فناوری‌های اطلاعاتی و ارتباطی وجود داشته باشد (لوپیا و سن، ۲۰۰۳)
۵. ناهمگونی	کنش جمعی پرهزینه‌تر است اگر ناهمگونی افراد بیشتر باشد (اولسن، ۱۹۶۵)
۶. انگیزه‌های گزینشی	کنش جمعی پرهزینه‌تر است انگیزه‌های گزینشی کمتر باشد (اولسن، ۱۹۶۵؛ درازن، ۲۰۰۰)
۷. افراد و گروه‌های ذینفع	کنش جمعی کم‌هزینه‌تر است اگر افراد و گروه‌های ذینفع فعالتر باشند (رمسیر، ۱۹۹۵) عاملان اقناع‌کننده، به تعبیر داونز (۱۹۵۷)، نیز چنین تأثیری دارد.
۸. رانت جویی	کنش جمعی پرهزینه‌تر است اگر امکان رانت‌جویی بیشتری وجود داشته باشد (خان، ۲۰۰۰)
۹. ارزش‌ها و هنجارهای اجتماعی (نهادهای غیررسمی)، کنش متقابل مبتنی بر همکاری و مشارکت، مدل‌ها و باورهای ذهنی، تغییر پیکربندی نهادی جامعه و ایجاد کانون‌های توجه و همدلی.	کنش جمعی کم‌هزینه‌تر/پرهزینه‌تر است اگر هنجارها و ارزش‌های اجتماعی تشویق کننده/ممانعت کننده کنش جمعی باشند (هاردین، ۱۹۶۸؛ و اوستروم، ۲۰۰۰) کنش جمعی کم‌هزینه‌تر است اگر کنش متقابل مبتنی بر همکاری و مشارکت وجود داشته باشد (استروم، ۲۰۰۳) کنش جمعی کم‌هزینه‌تر است اگر مدل‌های ذهنی مشترک (مبتنی بر اعتماد، نظم پذیری، رعایت حقوق شهروندی، تساهل

[Downloaded from qjerp.ir on 2026-10-30]

مؤلفه	اثر بر کنش جمعی (نام نظریه‌پرداز درون پرانتز)
	و مدارا، همکاری و مشارکت جمعی) باشند (نورث، ۲۰۰۵) کنش جمعی کم‌هزینه‌تر است اگر پیکربندی نهادی جامعه مشوق همکاری و مشارکت باشد، کانون‌های همدلی و توجه مشترک در حوزه‌های مختلف اقتصادی-سیاسی و اجتماعی وجود داشته باشد (چانگ، ۱۹۹۴)
۱۰. یادگیری و تکرار، آموزش	کنش جمعی کم‌هزینه‌تر است اگر امکان تکرار و یادگیری بیشتری وجود داشته باشد (استروم، ۱۹۹۸) کنش جمعی کم‌هزینه‌تر است اگر نظام آموزشی ترویج دهنده ایدئولوژی‌ها و هنجارهای ذهنی مشترک باشد (اوستروم، ۲۰۱۰ و نورث، ۲۰۰۵)
۱۱. سازوکارهای تنبیه و تحریم (مجازات قاصران)	کنش جمعی کم‌هزینه‌تر/پرهزینه‌تر است اگر سازوکارهای تنبیه و تحریم قاصران وجود داشته باشد/وجود نداشته باشد (اوستروم، ۲۰۱۰)
۱۲. ساختار و قواعد بازی مشوق رقابت میان مشارکت کنندگان	کنش جمعی کم‌هزینه‌تر/پرهزینه‌تر است اگر ساختار و قواعد اقتصادی-اجتماعی-سیاسی تشویق کننده/ممانعت کننده ایجاد فضای رقابتی باشند (اوستروم، ۲۰۱۰)

مأخذ: نتایج تحقیق

در مجموع، تسهیل سرمایه‌گذاری به عنوان یک اصلاح اقتصادی حاصل از کنش جمعی عاملان سیاسی، اداری و خصوصی، همچون تهیه یک کالای عمومی داوطلبانه است که تحت تأثیر مؤلفه‌های جدول (۱) قرار دارد و با سه نوع هزینه‌های مبادله شامل هزینه‌های جستجو و کسب اطلاعات، هزینه‌های چانه‌زنی و اجرایی و هزینه‌های تضمین توافقات (نورث، ۱۹۹۲) قرار دارد.

٤. نتایج آزمون آماری

به منظور بررسی هدف اصلی این تحقیق مبنی بر تحلیل هزینه‌های مؤثر بر کنش جمعی عاملان سیاسی، اداری و اقتصادی برای تسهیل سرمایه‌گذاری، فرضیات زیر مورد آزمون قرار گرفته‌اند:

- مؤلفه‌های ده گانه معرفی شده، بر کنش جمعی عاملان برای تسهیل سرمایه‌گذاری موثرند.

[Downloaded from qjerp.ir on 2026-10-30]

- هزینه‌های جستجو و کسب و اطلاعات برای توافق، مانع کنش جمعی برای تسهیل سرمایه‌گذاری است.
- هزینه‌های چانه‌زنی و اجرایی توافقات، مانع کنش جمعی برای تسهیل سرمایه‌گذاری است.
- هزینه‌های تضمین توافقات، مانع کنش جمعی برای تسهیل سرمایه‌گذاری است.

بر اساس تحقیقات انجام شده مرتبط با کنش جمعی، همان طور که در جدول (۱) آمده است، ۱۲مؤلفه به عنوان مؤلفه‌های مؤثر بر کنش جمعی معرفی شد. با این وجود پس از تهیه و تدوین پیش پرسشنامه مشتمل بر سئوالاتی با ماهیت این مؤلفه‌ها، همبستگی رابطه بین نمره کل کنش جمعی با سه خرده مقیاس (تکامل فناوری‌های ارتباطی، کنش متقابل و ساختار و قواعد بازی) تأیید نشد. هم چنین نتایج حاصل از روایی صوری پیش پرسشنامه که از توزیع آن بین صاحب نظران و متخصصان مرتبط با موضوع مورد بحث به دست آمد، باعث شد تا پنج خرده مقیاس هنجارها و ارزش‌ها، آموزش، مدل‌ها و باورهای ذهنی، تغییر پیکربندی جامعه و ایجاد کانون‌های همدلی مجموعا تحت عنوان مؤلفه هنجارها و ارزش‌ها قرار گیرند. بنابراین در این مطالعه، ده مؤلفه، به عنوان مؤلفه‌های مؤثر بر کنش جمعی مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته‌اند.

داده‌های مربوط به مؤلفه‌های ایجاد هزینه مبادله میان عاملان سیاسی، اداری و اقتصادی خراسان شمالی برای تسهیل سرمایه‌گذاری به صورت پیمایشی تهیه شد. به این صورت که پس از تعریف اجزاء هزینه مبادله و مؤلفه‌های کنش جمعی برای هر دسته از عاملان، پرسش‌نامه‌ای شامل میزان تأثیر هزینه مبادله‌ای هر یک از مؤلفه‌های کنش جمعی عاملان بر تسهیل سرمایه‌گذاری، تهیه و میان آنان توزیع شد.

٤-١. جامعه، نمونه آماری و پرسشنامه

روش پژوهش به این صورت است که برای جمع آوری داده‌ها از روش میدانی (پرسش‌نامه) استفاده شده است. جامعه آماری این تحقیق سه گروه عاملان سیاسی (استاندار، نمایندگان استانی مجلس شورای اسلامی، فرمانداران)، اداری (مدیران دستگاه‌های اجرایی عضو ستاد و مرکز خدمات سرمایه گذاری استان) و اقتصادی (فعالین اقتصادی مراجعه کننده به مرکز خدمات

[Downloaded from qjerp.ir on 2026-10-30]

سرمایه‌گذاری استان در بازه زمانی تشکیل این مرکز (۱۳۸۹ تا ابتدای سال ۱۳۹۶) را شامل می‌شود. با توجه به اینکه جامعه عاملان سیاسی و اداری مورد بررسی در مجموع ۵۱ نفر بودند داده‌ها از کل اعضای جامعه گردآوری شد. از ۵۲۰ پرونده تشکیل شده توسط فعالان اقتصادی متقاضی سرمایه‌گذاری در مرکز خدمات سرمایه‌گذاری استان در بازه زمانی مورد بررسی، تعداد ۲۲۰ متقاضی سرمایه‌گذاری به عنوان نمونه عاملان اقتصادی انتخاب شدند. بنابراین کل نمونه مورد بررسی این مطالعه، ۲۷۱ نفر از عاملان سیاسی، اداری و اقتصادی خراسان شمالی انتخاب شدند که طی فرآیندی کتبی و حضوری به سئوالات مندرج در پرسشنامه پاسخ گفتند.

برای تحلیل هزینه‌های مؤثر بر کنش جمعی عاملان سیاسی، اداری و اقتصادی خراسان شمالی برای تسهیل سرمایه‌گذاری، ابتدا با انجام مطالعات و تحقیقات کتابخانه‌ای پرسشنامه مربوطه توسط محقق تهیه شد. سپس همان طور که پیشتر اشاره شد، به منظور بررسی روایی، پرسشنامه در بین متخصصان و صاحب نظران نظری و اجرایی استان توزیع و به روش مصاحبه، کاستی‌های آن شناسایی و مرتفع گردید. نهایتاً، پرسشنامه‌ای مشتمل بر ۴۰ سئوال در چهار بخش مؤلفه‌های مؤثر بر کنش جمعی (سئوالات ۱ تا ۱۰)، تغییرات کنش جمعی ناشی از متفاوت بودن هزینه‌های مبادلاتی جستجو متناظر با اندازه مؤلفه‌های کنش جمعی (سئوالات ۱۱ تا ۲۰)، تغییرات کنش جمعی ناشی از متفاوت بودن هزینه‌های مبادلاتی اجرا متناظر با اندازه مؤلفه‌های کنش جمعی (سئوالات ۲۱ تا ۳۰)، تغییرات کنش جمعی ناشی از متفاوت بودن هزینه‌های مبادلاتی تضمین متناظر با اندازه مؤلفه‌های کنش جمعی (سئوالات ۳۱ تا ۴۰) تدوین و نهایی شد. همچنین برای سنجش قابلیت اعتماد و پایایی نتایج حاصل از پرسشنامه به کار رفته در این پژوهش، از معیار آلفای کرونباخ[1]، با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS استفاده شد. بر این اساس، همبستگی درونی سئوالات پرسشنامه طراحی شده، به میزان ۰/۹۴ محاسبه گردید. که مقدار قابل قبولی می‌باشد. پس از تأیید روایی و پایایی پرسشنامه طراحی شده، پرسشنامه در اختیار اعضای نمونه آماری مورد بررسی قرار گرفت.

1. Cronbach's alpha

[Downloaded from qjerp.ir on 2026-10-30]

با توجه به ضرورت تکمیل پرسشنامه توسط اعضای نمونه مورد اشاره، با هماهنگی‌های به عمل آمده با مجموعه مدیران استانداری و سازمان برنامه و بودجه خراسان شمالی، برنامه‌ریزی لازم جهت تکمیل پرسشنامه توسط عاملان سیاسی و اداری (۵۱ نفر) در جلسات شورای برنامه‌ریزی و توسعه و کارگروه اقتصاد مقاومتی استان انجام شد. هم چنین با توجه به عدم دسترسی فیزیکی به تعداد زیادی از عاملان اقتصادی به سبب غیربومی بودن آنان و در نتیجه عدم حضور در استان، پس از انجام مذاکره با مدیران دبیرخانه ستاد و مرکز خدمات سرمایه‌گذاری خراسان شمالی، موافقت لازم به منظور بارگذاری نسخه نرم افزاری پرسشنامه در پورتال دبیرخانه مذکور کسب شد. براین‌اساس، پس از طراحی نرم افزار پرسشنامه، اقدامات لازم برای بارگذاری انجام شد و سپس توسط شماره پیام رسان دبیرخانه ستاد و مرکز خدمات سرمایه‌گذاری خراسان شمالی، طی شش نوبت در بازه زمانی بیست روزه، اطلاع رسانی لازم به عاملان اقتصادی برای تکمیل این پرسشنامه انجام شد.

برای فرضیه اول (مؤلفه‌های ده گانه معرفی شده، بر کنش جمعی عاملان برای تسهیل سرمایه‌گذاری موثرند)، ده سئوال حاوی ده مؤلفه یا خرده مقیاس طراحی شده است تا بر اساس آن بتوان عوامل مؤثر بر کنش جمعی عاملان برای تسهیل سرمایه‌گذاری را شناسایی کرد.

برای بررسی تأیید یا عدم تأیید فرضیات دوم، سوم و چهارم، مجموعاً ۳۰ سئوال شامل ۳۰ مؤلفه یا خرده مقیاس طراحی شده است. بر اساس این سئوالات، هزینه مبادلاتی فیمابین عاملان برای تسهیل سرمایه‌گذاری در خراسان شمالی، بر حسب ماهیت و میزان هر یک از ۱۰ مؤلفه کنش جمعی معرفی شده، متفاوت بوده و تأثیرات متفاوتی بر اندازه کنش جمعی عاملان برای تسهیل سرمایه‌گذاری دارند.

جدول (۲) چارچوب ماتریس گونه پرسشنامه طراحی و توزیع شده را که حاصل تلفیق نظریات اقتصادی کنش جمعی و هزینه مبادله برای تدارک تسهیل سرمایه‌گذاری در خراسان شمالی می‌باشد، نشان می‌دهد.

[Downloaded from qjerp.ir on 2026-10-30]

جدول ۲. ارتباط سئوالات پرسشنامه با چارچوب ماتریس گونه تلفیق نظریات اقتصادی کنش جمعی و هزینه مبادله

مؤلفه‌های کنش جمعی	فرضیه ۱: مؤلفه‌های ده گانه معرفی شده، بر کنش جمعی عاملان برای تسهیل سرمایه‌گذاری موثرند.	فرضیه ۲: هزینه‌های جستجو و کسب و اطلاعات برای توافق، مانع کنش جمعی برای تسهیل سرمایه‌گذاری است.	فرضیه ۳: هزینه‌های اجرایی توافقات، مانع کنش جمعی برای تسهیل سرمایه‌گذاری است.	فرضیه ۴: هزینه‌های تضمین توافقات، مانع کنش جمعی برای تسهیل سرمایه‌گذاری است.
ارزشها و هنجارها	سئوال ۱: میزان اعتماد و مشارکت میان مسئولان برای بهبود سرمایه‌گذاری در استان پایین است	سئوال ۱۱: باور داشتن مسئولان استانی به ضرورت بهبود وضعیت سرمایه‌گذاری استان از طریق کار گروهی مشترک، بر جمع آوری اطلاعات و تبلیغات مرتبط با سرمایه‌گذاری تأثیر مثبت دارد.	سئوال ۲۱: با پایین بودن سطح اعتماد و مشارکت، مذاکره و قانع کردن آنان برای هماهنگی و انسجام در خصوص سرمایه‌گذاری با مشکل همراه است	سئوال ۳۱: با افزایش اعتماد و مشارکت بین مسئولان، پایبندی آنان به استمرار همکاری برای بهبود وضعیت سرمایه‌گذاری در استان بیشتر می‌شود.
یادگیری و تکرار	سئوال ۲: تجربه‌های موفق مسئولان در کارگروهی بر بهبود وضعیت سرمایه‌گذاری در استان تأثیر مثبت دارد	سئوال ۱۲: با وجود تجربه‌های موفق قبلی در کار گروهی، ایجاد بانک اطلاعاتی مربوط به فرصت‌های سرمایه‌گذاری استان، آسان‌تر است	سئوال ۲۲: وجود تجربه‌های موفق مربوط به مذاکرات و پیگیری‌های مشترک بین مسئولان، احتمال موفقیت همکاری آنان برای بهبود سرمایه‌گذاری در استان افزایش می‌یابد	سئوال ۳۲: وجود تجربه‌های موفق قبلی مربوط به کار گروهی، میزان همکاری و پایبندی به استمرار آن توسط مسئولان را افزایش می‌دهد
اندازه گروه	سئوال ۳: چون که تعداد افراد زیادی شامل استاندار، مدیران دولتی، نمایندگان مجلس، شهرداران و فعالان اقتصادی در رفع موانع سرمایه‌گذاری استان نقش دارند، ایجاد توافق میان آنان دشوار است	سئوال ۱۳: تمایل دارم با اختصاص زمان شخصی خود و ایجاد ارتباط با مسئولان، مقدمات برقراری نشست‌های مشترک میان مسئولان مرتبط با سرمایه‌گذاری استان را انجام دهم	سئوال ۲۳: بهبود سرمایه‌گذاری، نیازمند مذاکره و قانع کردن مجموعه گسترده مسئولان استان برای هماهنگی و انسجام در این خصوص است	سئوال ۳۳: به دلیل تعداد زیاد دست اندرکان سرمایه‌گذاری، شناسایی مسئولانی که همراهی و مشارکت لازم را ندارند، زمان‌بر و دشوار است

[Downloaded from qjerp.ir on 2026-10-30]

مؤلفه‌های کنش جمعی	فرضیه ۱: مؤلفه‌های ده گانه معرفی شده، بر کنش جمعی عاملان برای تسهیل سرمایه‌گذاری موثرند.	فرضیه ۲: هزینه‌های جستجو و کسب و اطلاعات برای توافق، مانع کنش جمعی برای تسهیل سرمایه‌گذاری است.	فرضیه ۳: هزینه‌های اجرایی توافقات، مانع کنش جمعی برای تسهیل سرمایه‌گذاری است.	فرضیه ۴: هزینه‌های تضمین توافقات، مانع کنش جمعی برای تسهیل سرمایه‌گذاری است.
سواری مجانی	سئوال ۴: بسیار تمایل دارم تا اقدامات و هماهنگی لازم به‌منظور برقراری نشست‌های مشترک میان مسئولان مرتبط با سرمایه‌گذاری استان را انجام دهم	سئوال ۱۴: با توجه به هزینه بر بودن فعالیت‌های جمع آوری اطلاعات و تبلیغات مرتبط با سرمایه‌گذاری، ترجیح آن است مسئولان دیگر چنین اطلاعاتی را آماده کنند	سئوال ۲۴: تمایل دارم با اختصاص زمان شخصی خود، امور هماهنگی و اجرایی جلسات مشترک میان مسئولان مرتبط با سرمایه‌گذاری استان را انجام دهم	سئوال ۳۴: وجود ابزارهایی برای برخورد با کسانی که پایبندی لازم نسبت به بهبود سرمایه‌گذاری استان را ندارند، میزان مشارکت و پایبندی آنان را افزایش خواهد داد.
رانت‌جویی	سئوال ۵: ضعف شفافیت در صدور مجوزها و توزیع بودجه مربوط به زیرساخت ها، باعث پیگیری بیشتر منافع شخصی توسط برخی از اشخاص می‌شود	سئوال ۱۵: انتشار کامل و به هنگام اطلاعات مربوط به مناطق مجاز سرمایه‌گذاری و حذف فرایند اخذ استعلام از دستگاههای مختلف، تخلفات در صدور مجوزها را کاهش می‌دهد	سئوال ۲۵: امور اجرایی پروژه‌های سرمایه‌گذاری که از سوی اشخاص دولتی و سیاسی استان حمایت می‌شوند، سریع‌تر به نتیجه می‌رسند	سئوال ۳۵: با تأثیرگذاری برخی از افراد بر تصمیم‌گیری‌های مربوط به سرمایه‌گذاری و نیز اعتبارات استانی، امکان دستیابی به یک تفاهم کلی و پایبندی به استمرار آن کمتر است.
اطلاعات ناقص	سئوال ۶: خیلی خوب می‌دانم که کار گروهی منسجم برای رفع موانع سرمایه‌گذاری استان اهمیت زیادی دارد	سئوال ۱۶: با مشخص کردن محدوده‌های سرمایه‌گذاری دارای تمامی مجوزها، یکی از موانع سرمایه‌گذاری استان رفع خواهد شد.	سئوال ۲۶: با کامل بودن اطلاعات مربوط به فرصت‌های سرمایه‌گذاری، میزان هماهنگی‌لازم بین مسئولان و قانع کردن سرمایه‌گذاران به سرمایه‌گذاری در استان افزایش می‌یابد	سئوال ۳۶: ایجاد بانک اطلاعاتی فرصت‌های اولویت‌بندی شده سرمایه‌گذاری، پایبندی مسئولان به مشارکت جهت بهبود سرمایه‌گذاری در استان را افزایش می‌دهد
انگیزه‌های گزینشی	سئوال ۷: تسهیل سرمایه‌گذاری در استان راحت تر است اگر در راستای منافع، اهداف و خواسته‌های مسئولان استان باشد	سئوال ۱۷: به دلیل تعلقات شهرستانی، سازمانی و تأثیرگذاری گروه‌های دارای منافع خاص، ایجاد بانک اطلاعاتی جامع مربوط به فرصت‌های سرمایه‌گذاری استان دشوارتر است.	سئوال ۲۷: چون دستیابی به اهداف در گروه‌های کوچک‌تر آسان تر است، بهتر است موضوعات مربوط به سرمایه‌گذاری در قالب گروه‌های کوچک‌تر (جلسات با اعضای محدود) پیگیری شود.	سئوال ۳۷: در صورت عدم همراهی برخی از مسئولان برای بهبود سرمایه‌گذاری، ابزار کارآمدی برای اصلاح رفتار و بازخواست آنان وجود ندارد

[Downloaded from qjerp.ir on 2026-10-30]

مؤلفه‌های کنش جمعی	فرضیه ۱: مؤلفه‌های ده گانه معرفی شده، بر کنش جمعی عاملان برای تسهیل سرمایه‌گذاری موثرند.	فرضیه ۲: هزینه‌های جستجو و کسب و اطلاعات برای توافق، مانع کنش جمعی برای تسهیل سرمایه‌گذاری است.	فرضیه ۳: هزینه‌های اجرایی توافقات، مانع کنش جمعی برای تسهیل سرمایه‌گذاری است.	فرضیه ۴: هزینه‌های تضمین توافقات، مانع کنش جمعی برای تسهیل سرمایه‌گذاری است.
تضاد منافع	سئوال ۸: تسهیل سرمایه‌گذاری در استان دشوارتر است اگر دو یا چند دستگاه اجرایی با همدیگر اختلاف نظر داشته باشند	سئوال ۱۸: ایجاد بانک اطلاعاتی فرصت‌های سرمایه‌گذاری در استان به ترتیب اولویت، اگر در راستای منافع و خواسته‌های مسئولان نباشد دشوار است.	سئوال ۲۸: با توجه به اهداف و خواسته‌های متفاوت مسئولان، امکان همگرایی میان آنان برای بهبود سرمایه‌گذاری در استان ضعیف است	سئوال ۳۸: به دلایلی چون تعصب شهرستانی و سازمانی بخشی از مدیران و نمایندگان و تأثیر گروه‌ها و افراد منفعت‌طلب، پایبندی مستمر برای مشارکت در بهبود سرمایه‌گذاری وجود ندارد
افراد و گروه ذینفع	سئوال ۹: افراد و گروه‌های صاحب نفوذ که از اولویت‌بندی فرصت‌های سرمایه‌گذاری در استان نفع می‌برند به تسهیل سرمایه‌گذاری کمک می‌کنند	سئوال ۱۹: افراد و گروه‌های خاص و ذینفع تااندازه‌ای بر اولویت بندی فرصت‌های سرمایه‌گذاری استانی و توزیع و تخصیص اعتبارات مربوطه تأثیرگذارند.	سئوال ۲۹: تأثیرگذاری برخی از افراد در صدور مجوزها و توزیع اعتبارات استانی خارج از فرایند رسمی، میزان هماهنگی و مشارکت مسئولان استانی جهت بهبود سرمایه‌گذاری را کاهش می‌دهد	سئوال ۳۹: ضمانت اجرای پروژه‌های سرمایه‌گذاری که توسط افراد و نهادهای خاص حمایت می‌شود، بیشتر است
ناهمگونی	سئوال ۱۰: در پروژه‌های سرمایه‌گذاری که به حمایت همه مسئولان استان نیاز دارد، امور دشوارتر پیش می‌رود	سئوال ۲۰: یکی از موانع سرمایه‌گذاری در استان، عدم وجود اطلاعات کامل، شفاف و به‌روز شده دستگاه‌ها در خصوص فرصت‌های سرمایه‌گذاری است.	سئوال ۳۰: مسئولانی که دارای تعلقات شهرستانی هستند، فرصت‌های سرمایه‌گذاری شهرستان خود را در اولویت قرار می‌دهند.	سئوال ۴۰: در پروژه‌های سرمایه‌گذاری که ضمانت اجرای آن همراهی مقامات سیاسی و دولتی بیشتری هستند، اغلب مشکلات بیشتری نیز وجود دارد

[Downloaded from qjerp.ir on 2026-10-30]

٤-۲. نتایج آماری

پس از جمع‌آوری و تحلیل داده‌های به دست آمده از پرسشنامه‌ها، نتایج حاصل از تحلیل آماری تأثیر هزینه‌های مبادله بر کنش جمعی در ادامه آمده است. ابتدا از آزمون کالموگروف-اسمیرنوف برای بررسی نرمال بودن داده‌ها استفاده شد. با توجه به اینکه مقادیر احتمال به دست آمده بیشتر از سطح ۰/۰۵ است، بر این اساس با ۹۵درصد اطمینان نرمال بودن توزیع داده‌ها تأیید شده و می‌توان از آزمون‌های ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون خطی برای تجزیه و تحلیل داده‌ها استفاده کرد. با توجه به تحلیل‌های انجام شده، خلاصه نتایج آماری به دست آمده را می‌توان در جداول ۳ تا ۸ مشاهده کرد.

جدول ۳. ضرایب همبستگی کنش جمعی با هزینه‌های مبادله به تفکیک گروه‌های شرکت کننده

	کنش جمعی		
	کل شرکت‌کنندگان (۲۷۱ نفر)	شرکت‌کنندگان اقتصادی (۲۲۰ نفر)	شرکت‌کنندگان سیاسی و اداری (۵۱ نفر)
کنش جمعی	۱	۱	۱
کل هزینه مبادله	-.۷۴۴**	-.۷۵۲**	-.۷۳۰**
هزینه‌های جستجو	-.۷۲۴**	-.۷۲۸**	-.۷۰۶**
هزینه‌های چانه‌زنی و اجرایی	-.۷۳۶**	-.۷۳۴**	-.۷۸۴**
هزینه‌های تضمین	-.۵۶۰**	-.۵۲۸**	-.۴۶۲**

توضیح: (**) معنی‌داری آماری در سطح ۱درصد را نشان می‌دهد.

جدول ۴. ضرایب همبستگی کنش جمعی با مؤلفه‌های ده گانه

شرکت کنندگان سیاسی و اداری (۵۱ نفر)		شرکت کنندگان اقتصادی (۲۲۰ نفر)		کل شرکت کنندگان (۲۷۱ نفر)		
۱	مقیاس کنش جمعی	۱	مقیاس کنش جمعی	1	مقیاس کنش جمعی	مقیاس کنش جمعی
.۷۱۰**	سواری مجانی	.۶۹۵**	اطلاعات	.۶۸۴**	اطلاعات	
.۶۵۴**	انگیزه‌های گزینشی	.۶۷۵**	ارزش‌ها و هنجارها	.۶۵۴**	ارزش‌ها و هنجارها	
.۵۷۱**	ارز شها و هنجارها	-.۶۱۷-**	اندازه گروه	-.۶۳۶-**	اندازه گروه	

[Downloaded from qjerp.ir on 2026-10-30]

شرکت کنندگان سیاسی و اداری (۵۱ نفر)		شرکت کنندگان اقتصادی (۲۲۰ نفر)		کل شرکت کنندگان (۲۷۱ نفر)	
-.۵۵۳**	افراد و گروه‌های ذینفع	.۵۶۵**	سواری مجانی	.۵۴۶**	سواری مجانی
-۰.۵۱۰**	اندازه گروه	-.۴۶۹**	رانت جویی	.۴۷۸**	انگیزه‌های گزینشی
-.۴۸۲**	رانت جویی	.۴۶۲**	انگیزه‌های گزینشی	-.۴۱۸**	رانت جویی
۰.۴۸	اطلاعات ناقص	-.۴۴۴**	افراد و گروه‌های ذینفع	-.۳۹۳**	افراد و گروه‌های ذینفع
۰.۳۳	یادگیری و تکرار	.۳۱۶**	یادگیری و تکرار	.۲۹۸**	یادگیری و تکرار
-۰.۳۲۹**	تضاد منافع	-.۳۱۵**	ناهمگونی	-.۲۵۸**	ناهمگونی
-۰.۳۱	ناهمگونی	-.۲۹۴**	تضاد منافع	-.۲۴۵**	تضاد منافع

توضیح: ** معنی‌داری آماری در سطح ۱درصد را نشان می‌دهد.

جدول ۵. ضرایب همبستگی هزینه‌های جستجو و کسب و اطلاعات با مؤلفه‌های ده گانه

شرکت کنندگان سیاسی و اداری (۵۱ نفر)		شرکت کنندگان اقتصادی (۲۲۰ نفر)		کل شرکت کنندگان (۲۷۱ نفر)	
۱	مقیاس هزینه‌های جستجو و کسب و اطلاعات	۱	مقیاس هزینه‌های جستجو و کسب و اطلاعات	۱	مقیاس هزینه‌های جستجو و کسب و اطلاعات
.۷۳۹**	افراد و گروه‌های ذینفع	.۷۷۳**	افراد و گروه‌های ذینفع	.۷۶۴**	افراد و گروه‌های ذینفع
.۶۰۷**	تضاد منافع	.۷۴۶**	انگیزه‌های گزینشی	.۷۱۶**	انگیزه‌های گزینشی
.۵۹۰**	انگیزه‌های گزینشی	.۷۰۹**	ناهمگونی	.۶۸۱**	ناهمگونی
.۵۷۸**	ناهمگونی	.۷۰۶**	یادگیری و تکرار	.۶۶۲**	یادگیری و تکرار
.۴۹۱**	سواری مجانی	.۶۸۴**	ارزش‌ها و هنجارها	.۶۴۱**	تضاد منافع
.۴۶۱**	یادگیری و تکرار	.۶۵۰**	تضاد منافع	.۶۲۸**	ارزش‌ها و هنجارها
.۴۳۵**	اندازه گروه	.۶۴۱**	اطلاعات ناقص	.۵۹۷**	اطلاعات ناقص
.۳۹۷**	اطلاعات ناقص	.۶۳۸**	اندازه گروه	.۵۸۱**	اندازه گروه
.۳۹۷**	ارزش‌ها و هنجارها	.۶۲۹**	رانت جویی	.۵۶۴**	رانت جویی
.۳۴۶*	رانت جویی	.۳۷۶**	سواری مجانی	.۳۹۵**	سواری مجانی

توضیح: (**) معنی‌داری آماری در سطح ۱درصد را نشان می‌دهد.

[Downloaded from qjerp.ir on 2026-10-30]

جدول ۶. ضرایب همبستگی هزینه‌های چانه‌زنی و اجرایی با مؤلفه‌های ده گانه

شرکت کنندگان سیاسی و اداری (۵۱ نفر)		شرکت کنندگان اقتصادی (۲۲۰ نفر)		کل شرکت کنندگان (۲۷۱ نفر)		
۱	مقیاس هزینه‌های چانه‌زنی و اجرایی	۱	مقیاس هزینه‌های چانه‌زنی و اجرایی	۱	مقیاس هزینه‌های چانه‌زنی و اجرایی	
.۶۷۶**	اندازه گروه	.۸۵۳**	ارزش‌ها و هنجارها	.۷۸۱**	ارزش‌ها و هنجارها	
.۶۵۷**	ناهمگونی	.۸۲۵**	انگیزه‌های گزینشی	.۷۷۹**	تضاد منافع	
.۶۳۰**	تضاد منافع	.۸۲۳**	تضاد منافع	.۷۷۷**	انگیزه‌های گزینشی	
.۵۸۰**	افراد و گروه‌های ذینفع	.۷۷۷**	اندازه گروه	.۷۵۰**	اندازه گروه	مقیاس هزینه‌های چانه‌زنی و اجرایی
.۵۲۵**	انگیزه‌های گزینشی	.۷۷۱**	رانت جویی	.۷۲۳**	ناهمگونی	
.۴۵۹**	یادگیری و تکرار	.۷۴۲**	ناهمگونی	.۶۹۱**	رانت جویی	
.۴۳۲**	ارزش‌ها و هنجارها	.۷۲۹**	اطلاعات ناقص	.۶۵۳**	سواری مجانی	
.۳۶۶**	سواری مجانی	.۷۲۳**	سواری مجانی	.۶۵۰**	اطلاعات ناقص	
.۳۴۸*	رانت جویی	.۶۸۹**	یادگیری و تکرار	.۶۴۸**	یادگیری و تکرار	
.۲۹۳*	اطلاعات ناقص	.۵۸۷**	افراد و گروه‌های ذینفع	.۵۷۹**	افراد و گروه‌های ذینفع	

توضیح: (**) معنی‌داری آماری در سطح ۱درصد و (*) معنی‌داری آماری در سطح ۵درصد را نشان می‌دهد.

مأخذ: نتایج تحقیق

[Downloaded from qjerp.ir on 2026-10-30]

جدول ۷. ضرایب همبستگی هزینه‌های تضمین توافقات با مؤلفه‌های ده گانه

شرکت کنندگان سیاسی و اداری (۵۱ نفر)		شرکت کنندگان اقتصادی (۲۲۰ نفر)		کل شرکت کنندگان (۲۷۱ نفر)		
۱	مقیاس هزینه‌های تضمین	۱	مقیاس هزینه‌های تضمین	۱	مقیاس هزینه‌های تضمین	
.۷۶۸**	رانت جویی	.۸۵۱**	تضاد منافع	.۸۱۰**	تضاد منافع	
.۷۱۹**	انگیزه‌های گزینشی	.۸۲۴**	انگیزه‌های گزینشی	.۸۰۷**	انگیزه‌های گزینشی	
.۶۶۱**	اندازه گروه	.۷۹۶**	رانت جویی	.۷۸۹**	رانت جویی	
.۶۴۰**	سواری مجانی	.۷۸۸**	سواری مجانی	.۷۶۵**	سواری مجانی	
.۶۰۳**	ناهمگونی	.۷۷۱**	ناهمگونی	.۷۴۳**	ناهمگونی	مقیاس هزینه‌های تضمین
.۵۹۲**	افراد و گروه‌های ذینفع	.۵۸۶**	ارزش‌ها و هنجارها	.۵۵۳**	ارزش‌ها و هنجارها	
.۵۸۹**	تضاد منافع	.۵۳۷**	یادگیری و تکرار	.۵۰۹**	اطلاعات ناقص	
.۴۰۷**	اطلاعات ناقص	.۵۳۳**	اطلاعات ناقص	.۴۸۶**	یادگیری و تکرار	
.۳۸۳**	ارزش‌ها و هنجارها	.۴۴۷**	اندازه گروه	.۴۸۱**	اندازه گروه	
۰.۲۴۹	یادگیری و تکرار	.۴۴۴**	افراد و گروه‌های ذینفع	.۴۶۸**	افراد و گروه‌های ذینفع	

توضیح: ** معنی‌داری آماری در سطح ۱درصد را نشان می‌دهد.

خلاصه نتایج برازش معادلات رگرسیونی در جدول (۸) آمده است که نشان می‌دهد فرضیه‌های تحقیق در این نمونه از نظر آماری رد نمی‌شود.

[Downloaded from qjerp.ir on 2026-10-30]

جدول ۸. خلاصه نتایج برازش معادلات رگرسیونی: متغیر وابسته کنش جمعی

متغیرهای توضیحی	مدل ۱. اجزای اصلی هزینه مبادله	مدل ۲. مؤلفه‌های ده گانه هزینه‌های جستجو	مدل ۳. مؤلفه‌های ده گانه هزینه‌های اجرایی	مدل ۴. مؤلفه‌های ده گانه هزینه‌های تضمین
عرض از مبدا	۱.۲۱۷	۱.۰۷۷	.۹۱۰	.۹۶۳
هزینه‌های جستجو (hmj)	-۰.۵۸۴	---	---	---
هزینه‌های اجرایی (hme)	-۰.۶۱۲	---	---	---
هزینه‌های تضمین (hmt)	-۰.۵۵۶	---	---	---
اندازه گروه (a)	---	-.۲۵۴××	-.۲۰۱××	-.۲۵۷××
اطلاعات ناقص (e)	---	-.۰۳۷××	-.۱۱۲××	-.۸۳××
رانت جویی (r)	---	-.۰۸۸××	-.۲۵۱××	-.۰۴××
سواری مجانی (s)	---	-.۹۹××	-.۸۱۹××	-.۲۱۳××
ارزشها و هنجارها (h)	---	۱.۱۴۱××	-.۳۷۱××	-.۱۰۳××
یادگیری و تکرار (y)	---	-.۰۸۴××	-.۳۴۹××	-.۳۴××
تضاد منافع (t)	---	-.۱۷××	-.۱۷××	-.۱۱××
انگیزه‌های گزینشی (m)	---	.۱۳۱××	.۱۸۵××	-.۰۰۸××
افراد و گروه‌های ذینفع (g)	---	-.۵۱۱×	-.۲۱۷××	-.۱۳۶××
ناهمگونی (n)	---	-.۴۰××	-.۲۰۰××	-.۷۸××
آماره F	۱۵.۹۸۸××	۶.۰۴۰××	۵.۶۰۹××	۴.۶۶۳××
آماره R^2	۰.۶۰۸	۰.۷۵۳	۰.۷۰۸	۰.۶۰۸
تعداد مشاهده	۲۷۰	۲۷۰	۲۷۰	۲۷۰

توضیح: (**) معنی‌داری آماری در سطح ۱درصد و (*)معنی‌داری آماری در سطح ۵درصد را نشان می‌دهد.

مأخذ: نتایج تحقیق

[Downloaded from qjerp.ir on 2026-10-30]

۵. نتیجه‌گیری

۱. در این مقاله، بر طراحی چارچوبی کاربردی به‌منظور تحلیل اصلاحات اقتصادی (مورد تسهیل سرمایه‌گذاری) به عنوان تهیه کالای عمومی داوطلبانه با استفاده از نظریات اقتصادی کنش جمعی و هزینه مبادله تمرکز شد. نتایج تحلیل هزینه‌های کنش جمعی عاملان سیاسی، اداری و اقتصادی برای تسهیل سرمایه‌گذاری در خراسان شمالی، معناداری ۱۰ مؤلفه شامل ارزش‌ها و هنجارهای اجتماعی، یادگیری و تکرار، اندازه گروه، سواری مجانی، رانت جویی، اطلاعات ناقص، انگیزه‌های گزینشی، تضاد منافع، افراد و گروه‌های ذینفع و ناهمگونی به عنوان مؤلفه‌های کنش جمعی را نشان داد.

۲. نتایج نشان داد هزینه‌های جستجو و کسب اطلاعات، هزینه‌های امور اجرایی و هزینه‌های تضمین توافق بر کنش جمعی عاملان تأثیر دارد. میزان این هزینه‌های مبادله به سطح و اندازه مؤلفه‌های ۱۰ گانه مورد اشاره وابسته است. به عنوان مثال، بیشتر بودن سطح و اندازه مؤلفه‌های دارای اثر مستقیم (معکوس) بر کنش جمعی، باعث کاهش (افزایش) هزینه‌های مبادله میان مجموعه عاملان و متعاقباً افزایش (کاهش) درجه موفقیت کنش جمعی عاملان برای تدارک کالای عمومی داوطلبانه خواهد شد.

۳. با توجه به نتایج به دست آمده، مهمترین پیشنهادهای مرتبط عبارتند از: اول، توجه ویژه سیاستگزارن و برنامه ریزان اقتصادی به مؤلفه‌های ده گانه معرفی شده مؤثر بر کنش جمعی عاملان و انجام تدابیر به منظور تغییر تدریجی ماهیت مؤلفه‌های مورد اشاره به‌گونه‌ای که مسبب هزینه‌های مبادلاتی کمتری فیمابین عاملان سیاسی، اداری و اقتصادی شوند. دوم، بهبود نقش محوری شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی در کاهش هزینه‌های مبادله فیمابین عاملان سیاسی، اداری و اقتصادی و متعاقبا افزایش امکان کنش جمعی آنان به عنوان تنها نهاد رسمی در مقیاس کشوری و استانی که سه دسته عاملان سیاسی، اداری و اقتصادی در آن شرکت دارند.

[Downloaded from qjerp.ir on 2026-10-30]

منابع

جمسی، یوسف؛ قاسمی محمد و علی یوسفیان (۱۳۸۴)، *مباحثی در باب نظریه انتخاب عمومی*، تهران، انتشارات مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی.

خالقی فر، مجید (۱۳۹۴)، "بررسی جامعه شناختی هزینه مبادله و تأثیر آن بر روی کنش اقتصادی کارآفرینان"، *فصلنامه راهبرد*، شماره ۷۵، سال بیست و چهار.

درازن، آلن (۲۰۰۰)، *اقتصاد سیاسی اقتصاد کلان*، ترجمه: جعفر خیرخواهان، تهران: موسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه‌ریزی. چاپ اول (۱۳۹۰).

Buchanan J. M., & Tullock, G. (1962). The calculus of consent (Vol. 3). University of Michigan Press.

Commons J. R. (1924). Legal Foundations of Capitalism. New York: Macmillan.

Commons J. R. (1931). Institutional economics. The American Economic Review, pp.648–657.

Downs A. (1957). An economic theory of political action in a democracy. Journal of Political Economy, 65(2), pp.135–150.

Hahn F.H. (1971). Equilibrium with transaction costs. Econometrica: Journal of the Econometric Society, pp. 417–439.

Hardin G. (1968). The Tragedy of the Commons. Science, No.162, pp. 1243–1248.

Khan M.H. and K.S. Jomo (2000). Rents, rent-seeking and economic development: Theory and evidence in Asia. Cambridge University Press.

Liver P.E. and G. Marwell (1988). The Paradox of Group Size in Collective Action: A Theory of the Critical Mass. II. American Sociological Review, pp. 1–8.

Lupia A. and G. Sin (2003). Which public goods are endangered?: How Evolving Communication Technologies Affect the Logic of Collective Action. Public Choice, 117(3), pp. 315–331.

Marshall G.R. (2013). Transaction Costs, Collective Action and Adaptation in Managing Complex Social–ecological Systems. Ecological Economics, No.88, pp.185–194.

McLean I. (2000). "Review Article: The Divided Legacy of Mancur Olson". *British Journal of Political Science*, 30(04), pp. 651–668.

Moran E. F. (2005). *Seeing the forest and the trees: human-environment interactions in forest ecosystems*. MIT Press.

Niskanen W.A. (1971). *Bureaucracy and representative government*. Transaction Publishers.

Niskanen W.A. (1975). "Bureaucrats and Politicians". *The Journal of Law and Economics*, 18(3), pp. 617–643.

[Downloaded from qjerp.ir on 2026-10-30]

North Douglass C. (1992). *Transaction costs, Institutions, and Economic Performance*, San Francisco, CA: ICS Press.
Olson M. (1965). *The Logic of Collective Action*, New Haven CN: Yale University Press.
Ostrom E. (1986). "An agenda for the study of institutions". *Public Choice*, 48(1), pp.3–25.
Ostrom E. (1990), *Governing the Commons: The Evolution of Institutions for Collective Action*, New York: Cambridge University Press.
Ostrom E. (1995). *Understanding Institutional diversity*. Princeton University Press Princeton, New Jersey.
Ostrom E. (1998). "A Behavioral Approach to the Rational Choice Theory of Collective Action: Presidential address, American Political Science Association". *American Political Science Review*, 92(01), pp. 1–22.
Ostrom E. (2000). "Collective Action and the Evolution of Social Norms". *Journal of Economic Perspectives,* 14(3), pp. 137–158.
Ostrom E. (2003). *The Commons in the new Millennium: Challenges and Adaptation*. MIT Press.
Ostrom E. (2010). "Beyond Markets and States: polycentric Governance of Complex Economic Systems". *The American Economic Review*, 100(3), pp. 641-672.
Ostrom E. (2014). "Collective Action and the Evolution of Social Norms". *Journal of Natural Resources Policy Research*, 6(4), pp. 235–252.
Ostrom E. and J. Walker (1997), *Neither Markets nor States: Linking Transformation Processes in Collective Action Arenas, in D.C. Mueller, ed., Perspectives on Public Choice*. Cambridge: Cambridge University Press, pp. 35–72.
Ostrom E. and X. Basurto (2011). "Crafting Analytical Tools to Study Institutional Change". *Journal of Institutional Economics*, 7(03), pp. 317–343.
Ostrom V. and E. Ostrom (1977). "A Theory for Institutional Analysis of Common Pool Problems". *Managing the Commons*, pp.157–172.
Ramseyer J.M. (1995). *Public Choice*. Chicago Working Paper in Law & Economics
Volacu A. (2014). "Games and Cooperation. Economic and Evolutionary Approaches in Social Sciences", *Wolters Kluwer*, Bucharest, pp. 109–142.
Walters M. (2002). "Transaction Costs of Collective Action in Hong Kong high rise real estate". *International Journal of Social Economics*, 29(4), pp. 299–314.

[Downloaded from qjerp.ir on 2026-10-30]